

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/100/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012207
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114012207.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému Z. C., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom R. R., M.R. N. XXX/XX, vedenej pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/156/2014 zo dňa 28.05.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d), e) Trestného poriadku **z r u š u j e** sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný Z. C. - nar. X.X.XXXX v R., trvale bytom R. R.,
M.R. N. č. XXX/XX

odsudzuj e:

Podľa § 212 ods.2 Tr. zákona, § 37 písm. m), § 38 ods.2, ods.4 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trenčín (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného Z. C. za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 17.10.2014 v čase o 16:00 h prišiel do predajne odevov nachádzajúcej sa v polyfunkčnom dome Trenčianska Teplá, ul. A. Hlinku, kde z miesta dámskeho sortimentu odcudzil z vešiaka voľne zavesený dámsky bledohnedý sveter predĺžený pod pás s visačkou Redal Fashion s kožušinovým golierom a cenovkou 17,50,-€, ktorý si obliekol na seba pod bundu a prešiel cez pokladničnú zónu predajne odevov polyfunkčného domu Trenčianska Teplá, ul. A.Hlinku bez zaplatenia, následne bol pri vstupných dverách do predajne odevov spozorovaný poškodeným M. R. N., poškodený M. R. N. vybehol von z predajne odevov za obv. Z. C., ktorého dostihol v mieste pred predajňou potravín „Gazdík“ pri novinovom stánku, kde s obvineným zápasil o sveter, poškodenému M. R. N. sa podarilo sveter z obv. Z. C. vyzliecť, k

poškodeniu svetra nedošlo, čím spôsobil škodu M. R. N. vo výške 17,50,-€, hoci bol obvinený za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch právoplatne postihnutý dňa 07.04.2014 a to za priestupok proti majetku podľa § 50 Z.č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v konaní pod číslom A13002554.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona a § 49 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok napadol ihneď po vyhlásení odvolaním obžalovaný vo vzťahu ku všetkým jeho výrokom.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že žalovaného trestného činu sa nedopustil. Cestou do predajne odevov sa zastavil pri kontajneri so šatstvom, kde si vzal starší sveter a 2 bundy. Sveter si obliekol. U poškodeného si chcel kúpiť nohavice. Boli mu však veľké. Pri odchode z predajne ho dobehol poškodený a začal mu nadávať, že mu ukradol sveter. Vykonaným dokazovaním sa však vôbec nepotvrdilo, že by uvedený sveter ukradol.

Preto na záver odvolania navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, pretože sa nedopustil trestného činu a skutok sa nestal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť, pretože rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a zákonný.

Obžalovaný sa pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania prokurátorom - podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul pritom skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné a to vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody.

Vo vzťahu k výroku o vine v napadnutom rozsudku možno uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný výpoveďou poškodeného, svedkov K. N., M. Z. i ostatnými listinnými dôkazmi. Z uvedených dôkazov jasne vyplýva, že obžalovaný si obliekol v predajni poškodeného na seba sveter, ktorý si vyhrnul tak, aby nevyčnieval spod jeho bundy. Jednalo sa o druhovo rovnaký sveter ako ostatné, ktoré poškodený ponúkal na predaj. Mal dokonca i visačku. Obžalovaný sa následne pokúsil z predajne ujsť.

Dokonca i svedok Z. L., ktorý je známym obžalovaného a mal byť pri tom, ako obžalovaný údajne bral sveter z kontajnera na ulici, toto tvrdenie obžalovaného poprel a uviedol, že o ničom takom nevie.

Uvedenými dôkazmi bola i podľa názoru krajského súdu jednoznačne vyvrátená obrana obžalovaného, že žalovaný trestný čin nespáchal. V podrobnostiach možno pritom odkázať v tejto súvislosti na odôvodnenie súdu I. stupňa v napadnutom rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste je potrebné uviesť, že súd I. stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Vo výrokovej časti však opomenul vyhodnotiť pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a absentujú i úvahy, ktoré viedli súd k individualizácii trestu.

Súd I. stupňa pri takto ukladanom treste preto nepostupoval v súlade so základnými zásadami ukladania trestov uvedenými v §§ 34 a 38 Trestného zákona, neprihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a dospel k nesprávnemu záveru o výške trestu. Tým bolo porušené ustanovenie § 34 ods.1, ods.4 a § 38 ods.2 Trestného zákona, čo predstavuje odvolací dôvod podľa § 321 ods.1 písm. d), e) Trestného poriadku.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods.2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods.3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods.4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že pri ukladaní trestu bolo potrebné zistiť prítomnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, následne na základe ich pomeru upraviť trestnú sadzbu a po prihliadnutí najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy rozhodnúť o uložení trestu.

Preto krajský súd zrušil celý výrok o treste a o spôsobe jeho výkonu a sám v tomto smere rozhodol.

U obžalovaného bola zistená jedna priťažujúca okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože už bol v minulosti za trestný čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 5T/167/05 z 20.6.2006. Z výkonu uvedeného trestu bol podmienene prepustený dňa 27.1.2011, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní 5 rokov.

Poľahčujúca okolnosť u obžalovaného zistená nebola.

Keďže prevažovali priťažujúce okolnosti, upravil krajský súd rozpätie trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods.4 Tr. zákona tak, že zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v takto upravenej trestnej sadzbe. Upravená trestná sadzba predstavovala rozpätie 8 mesiacov až 2 roky.

Keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienene prepustenia, nebolo možné mu s poukazom na § 49 ods.2 Tr. zákona ukladať trest podmienenečný.

S poukazom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, krajský súd individualizoval trest vo výmere 8 mesiacov, teda na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Prihliadol pritom na skutočnosť, že obžalovaný má v odpise z registra

trestov vykázané jedno odsúdenie, na ktoré je možné prihliadať, je osobou bez sociálneho zázemia a trestnou činnosťou spôsobil nepatrnú škodu, pričom ani sám poškodený jej náhradu nežiadal.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest považuje krajský súd za plne súladný s požiadavkami individuálnej a generálnej prevencie, ako i s požiadavkou ochrany spoločnosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.